

1a Trobada de grups d'innovació docent de la UB: Bones pràctiques de millora i innovació docent

Barcelona, 18-19 de gener del 2005

Problemes trobats en l'aplicació d'una mateixa metodologia d'avaluació continuada en un grup gran i en un grup petit

Grup d'innovació docent Professors d'Organització Econòmica Internacional i Integració Europea.

El professorat d'Organització Econòmica Internacional i d'Integració Europea de la Facultat de Ciències Econòmiques estem preocupats per la falta d'interès en l'estudi, la pèrdua de curiositat i de ganes d'aprendre d'un alt percentatge dels prop de 2.000 alumnes que atenem cada any. Estem convençuts que per millorar els coneixements dels nostres alumnes hem de fomentar el seu interès per la matèria. Creiem que per aconseguir aquest objectiu hem de potenciar la seva participació, tant durant la classe com en la preparació.

Per aquests motius, estem treballant, com a grup, en la recerca del grau òptim de participació de l'alumnat i en quina és la millor manera de fomentar aquesta participació. Una de les estratègies emprades ha estat aplicar una mateixa metodologia d'avaluació continuada en dos grups de mida diferent. Els resultats indiquen que el grau de participació òptim varia d'un grup a un altre.

La hipòtesi de partida és que el sistema d'avaluació continuada que s'ha aplicat amb èxit en un grup petit (30-35 alumnes) de l'assignatura Integració Europea, de la llicenciatura en Administració i Direcció d'Empreses, també pot donar bons resultats en un grup gran (200-250 alumnes) de la mateixa assignatura.

Es tracta d'un mètode d'avaluació continuada que podríem qualificar de complet. Mitjançant exposicions (sobre temes relacionats amb el programa), participacions en debats (sobre temes d'actualitat relacionats amb les polítiques europees) i treballs escrits (assajos curts i analítics sobre temes actuals), l'alumne pot assegurar-se part de la nota final i, fins i tot, aprovar l'assignatura sense necessitat de fer l'examen final. Cada participació voluntària es valora sobre 1,5 punts.

En el grup petit, aquest mètode va donar molt bons resultats. La participació voluntària dels alumnes va augmentar, va passar del 30-40% al 70-80%. L'interès de l'alumnat per la matèria també es va incrementar, circumstància que s'evidenciava, per exemple, en un augment de les preguntes fetes a classe. Els alumnes, fins i tot els que no havien fet cap treball voluntari, van aconseguir resultats millors a l'examen final; de fet, els suspensos gairebé van desaparèixer i la nota mitjana del grup va passar de l'aprobat al notable. En poques paraules: es pot dir que amb aquest mètode es va aconseguir establir una forma interactiva de combinar classes magistrals i classes pràctiques, i es va millorar el coneixement de la matèria de l'alumnat.

En el grup gran, l'experiment, a més de suposar una dedicació completa del professorat a la docència, no va donar tan bons resultats. Els principals problemes detectats van ser els següents:

- El nombre d'alumnes disposats a fer exposicions, debats i treballs escrits va passar de 20 a 60, però les sessions pràctiques es feien interminables, i moltes vegades poc productives, i la qualitat de les exposicions va ser molt dispar.

— En general, els alumnes que van optar per fer l'avaluació clàssica, mitjançant l'examen final, no assistien a classe quan hi havia exposicions o debats. L'assistència normal a les classes magistrals va ser de 150-170 alumnes, i a les classes pràctiques, de 90.

Dit d'una altra manera: l'augment de la participació voluntària de l'alumnat no va aportar els beneficis esperats. La participació de 60 alumnes va suposar que es fessin massa exposicions, i es van sobrecarregar les classes pràctiques. A més, mentre que una part dels alumnes es va apuntar al nou sistema i la seva assistència va ser constant i, en general, activa, una altra part en va quedar, fins a cert punt, marginada. Es pot dir que vam tenir dos tipus d'alumnes: els que estaven disposats a assistir només a les classes magistrals i els que també ho feien a les pràctiques. L'interès per la matèria dels “fídels” va ser fins i tot entusiasta, però el grup no va obtenir resultats millors que en anys anteriors.

	Grup petit (30-35 alumnes)	Grup gran (200-250 alumnes)
Participació - Nombre de voluntaris	Augment	Augment
Interès - Preguntes a classe	Augment	Segregació
Coneixement - Notes finals	Millora clara	Sense canvis rellevants

Arran d'aquesta experiència vam comprendre que, almenys en el nostre cas, incrementar la participació de l'alumnat pot ser contraproduent en un grup gran. En un grup petit es pot arribar a obtenir una participació del 80% sense problemes de sobrecàrrega de les classes pràctiques o de segregació del grup, i aconseguir millorar

l'avaluació final de l'alumnat; en canvi, en un grup gran, una participació del 30% pot ser excessiva des d'un punt de vista logístic i poc eficaç en relació als coneixements.

Així doncs, hem modificat el mètode d'avaluació en el grup gran. D'un sistema d'avaluació continuada complet hem passat a un sistema d'avaluació mixta 20/80. Es continua donant l'opció de fer exposicions i treballs escrits, però només poden arribar a suposar 2 punts de la nota final. Amb aquest sistema d'avaluació continuada mixta, volem trobar l'equilibri entre la participació voluntària i l'interès de tot l'alumnat.

Pel que fa al grup petit, tampoc estem convençuts que el mètode d'avaluació continuada complet sigui el més eficaç. Estem treballant la possibilitat que amb un mètode d'avaluació mixta 50/50 s'obtinguin resultats millors, sobretot en relació amb els coneixements. Estem oferint als alumnes la possibilitat de fer no només exposicions i treballs escrits, sinó també “minitests” després de cada tema del programa.

la matèria, també és cert que el grau de participació adient varia en funció de la mida del grup. Un sistema de participació que ofereix bons resultats en un grup petit pot arribar a ser contraproductiu en un grup gran. Aquests resultats recolzen la idea que no és possible aplicar la metodologia implícita en el crèdit ECTS, que coincideix amb l'aplicada en aquest cas estudi, a grups grans.